

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 103/2016
09.02.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Иваном Тркуљом Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Н.Р., због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 2. у вези става 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости окривљеног Н.Р., поднетом против пресуде Основног суда у Панчеву Кв 626/15 од 28.10.2015. године, у седници већа одржаној 09.02.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости окривљеног Н.Р., поднет против пресуде Основног суда у Панчеву Кв 626/15 од 28.10.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву Кв 626/15 од 28.10.2015. године преиначене су правноснажне пресуде Основног суда у Панчеву Кв 224/15 од 27.04.2015. године и Основног суда у Зрењанину К 336/14 од 20.05.2015. године само у погледу одлуке о казнама и то тако што су узете као утврђене јединствена казна затвора у трајању од три године на коју је окривљени осуђен пресудом Основног суда у Панчеву Кв 224/15 од 27.04.2015. године и казна затвора у трајању од два месеца на коју је осуђен пресудом Основног суда у Зрењанину К 336/14 од 20.05.2015. године, па је суд окривљеног Н.Р. осудио на јединствену казну затвора у трајању од три године и један месец у коју му се има урачунати време проведено на издражвању казне затвора по пресуди Основног суда у Панчеву Кв 224/15 почев од 19.08.2014. године па надаље. У осталим деловима наведене правноснажне пресуде остале су непромењене.

Против наведене пресуде Основног суда у Панчеву Кв 626/15 од 28.10.2015. године окривљени Н.Р. је поднео захтев за заштиту законитости без навођења законског разлога због којег изјављује захтев, а са предлогом да Врховни касациони суд „донесе нову пресуду где ће исправити настали пропуст“.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. ЗКП одржао седницу већа у којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. Законика о кривичном поступку је прописано да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том законнику.

Одредбом члана 483. став 1. Законика о кривичном поступку је прописано да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, док је у ставу 3. истог члана предвиђено да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Дакле, из цитираних законских одредби јасно произилази да је окривљени овлашћен да поднесе овај ванредни правни лек, али да то може учинити искључиво преко браниоца.

Имајући у виду наведено, те чињеницу да је у конкретном случају окривљени лично поднео захтев за заштиту законитости, на шта по закону није овлашћен, то је Врховни касациони суд нашао да је захтев за заштиту законитости окривљеног Н.Р. недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 483. ЗКП, донео одлуку као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Ивана Тркуља Веселиновић,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.